

Sygn. akt VII U 1306/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: protokolant sądowy Beata Gawrońska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2015 r. w Warszawie

sprawy H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o przeliczenie wysokości emerytury

na skutek odwołania H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 14 maja 2014 r., znak: (...) oraz

z dnia 9 czerwca 2014 r., znak: (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do wyliczenia emerytury dla H. D. na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od 1 kwietnia 2014 roku.

UZASADNIENIE

H. D. w dniu 4 czerwca 2014 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 maja 2014r., znak: (...).

W uzasadnieniu odwołania od decyzji ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, gdyż nadal kontynuuje zatrudnienie i opłaca składki na ubezpieczenie społeczne, natomiast Zakład Ubezpieczeń Społecznych naliczył jej emeryturę na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej (odwołanie z dnia 4 czerwca 2014r., k. 2 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 16 września 2014r. H. D. wskazała, że kwestionuje również decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 czerwca 2014r. (pismo procesowe z dnia 16 września 2014r., k. 12 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 14 maja 2014r. odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury, która to decyzja została zmieniona jedynie w części dotyczącej uzasadnienia

decyzją z dnia 9 czerwca 2014r. W dniu 4 czerwca 2014r. wpłynęło odwołanie od decyzji z dnia 14 maja 2014r. Jednocześnie organ rentowy podniósł, że przedmiotem ewentualnego sporu jest decyzja z dnia 9 czerwca 2014r. wydana na podstawie art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. W rozpoznawanej sprawie organ rentowy decyzją z dnia 23 stycznia 2004r. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 7 grudnia 2003r. i podjął wypłatę świadczenia od dnia 1 stycznia 2004r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 4 lipca 2014r., k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

H. D. urodzona dnia (...) była zatrudniona:

- od dnia 15 sierpnia 1967r. do dnia 31 sierpnia 1972r. w Pracowni (...) J. T. w S. jako pracownik fizyczny (opinia, t. I, k. 13 a.r.);

- od dnia 1 sierpnia 1972r. do dnia 31 maja 1978r. w (...) Zakładach (...) w W. na stanowisku obsługi wirówki, operatora urządzeń dozujących i formujących oraz konfekcjonerki (świadcstwo pracy, t. I, k. 15-16 a.r.);

- od dnia 12 maja 1977r. do dnia 31 października 1989r. w Spółdzielni Pracy (...) jako nakładca - krawcowa (świadcstwo pracy, t. I, k. 17-18 a.r.);

- od dnia 2 listopada 1989r. do dnia 4 marca 1991r. w Zakładach (...) jako szwaczka (świadcstwo pracy, t. I, k. 19-20 a.r.);

- od dnia 1 lutego 1991r. do dnia 31 sierpnia 1994r. w Przedsiębiorstwie (...) w W. jako prasowaczka w toku produkcji (świadcstwo pracy, t. I, k. 21-22 a.r.);

- od dnia 1 lutego 1995r. do dnia 26 października 1995r. jako sprzedawca – kasjer w Sklepie (...) w W. (świadcstwo pracy, t. I, k. 23 a.r.);

- od dnia 13 listopada 1995r. do dnia 30 czerwca 1997r. jako sprzedawca w (...) Spółdzielni (...) P. w W. (świadcstwo pracy, t. I, k. 25 a.r.);

- od dnia 1 lipca 1997r. do dnia 31 grudnia 2002r. w Piekarni (...) sp. z o.o. w W. na stanowisku sprzedawcy (świadcstwo pracy, t. I, k. 27-28 a.r.);

- od dnia 1 stycznia 2003r. do dnia 31 grudnia 2003r. w Spółdzielni (...) w W. na stanowisku zastępcy kierownika sklepu (świadcstwo pracy, t. I, k. 47 a.r.).

W dniu 8 grudnia 2003r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę wraz z kwestionariuszem dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych, zaświadczeniem, opiniami, świadectwami pracy oraz zaświadczeniami o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (wnioski o emeryturę wraz z załącznikami, t. I, k. 51 a.r.).

Decyzją z dnia 23 stycznia 2004r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonej emeryturę od dnia 7 grudnia 2003r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego 55 lat. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wymiaru podstawy wyniósł 69,32 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy przez kwotę bazową, tj. 1862,62 zł wyniosła 1291,17 zł. Do ustalenia

wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 35 lat, 3 miesiące okresów składkowych oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych (decyzja ZUS z dnia 23 stycznia 2004r., znak: (...), t. I, k. 81 a.r.).

Emerytura odwołującej była kilkukrotnie waloryzowana (decyzja ZUS z dnia 1 marca 2004 r., znak: (...), t. I, a.r., decyzja ZUS z dnia 1 marca 2006 r., znak: (...), t. I, a.r., decyzja ZUS z dnia 1 marca 2008 r., znak: (...), t. I a.r.).

W dniu 19 marca 2007r. H. D. dostarczyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. (pismo, t. I, a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 31 lipca 2007r., znak: (...), dokonał przeliczenia emerytury od dnia 1 marca 2007r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wyniosła od 1 marca 2004r. – 1314,41 zł, a od 1 marca 2006r. – 1395,90 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 36 lat i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych) (decyzja ZUS z dnia 31 lipca 2007r., znak: (...), t. I, a.r.).

Następnie w dniu 7 maja 2008r. odwołująca przedłożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych zaświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. (zaświadczenie, t. I, a.r.), a organ rentowy decyzją z dnia 19 maja 2008r., znak: (...), dokonał po raz kolejny przeliczenia emerytury od dnia 1 maja 2008r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Postawa wymiaru po waloryzacji wyniosła 1486,63 zł (decyzja ZUS z dnia 1 maja 2008r., znak: (...), t. I, a.r.).

H. D. w dniu 2 października 2008r. oraz w dniu 9 lutego 2009r. złożyła w organie rentowym kolejne zaświadczenia z (...) sp. z o.o., w wyniku czego kolejną decyzją z dnia 8 października 2008r., znak: (...) oraz z dnia 18 lutego 2009r., znak: (...), nastąpiło przeliczenie jej emerytury od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (zaświadczenia, decyzja ZUS z dnia 8 października 2008r., znak: (...), decyzja ZUS z dnia 18 lutego 2009r., znak: (...), t. I, a.r.).

Decyzją z dnia 16 marca 2009r., znak: (...), organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1 marca 2009r. (decyzja ZUS z dnia 16 marca 2009r., znak: (...), t. I a.r.).

H. D. w dniu 9 marca 2009r. złożyła ponowny wniosek o ustalenie emerytury od zwaloryzowanej podstawy wymiaru dotychczasowego świadczenia (kwota bazowa przyjęta do obliczenia tego świadczenia) (wniosek, t. II, k. 1 a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 16 marca 2009r., znak: (...) przyznał ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 marca 2009r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 69,32 %. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową 1862,62 zł i wyniosła 1291,17 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 38 lat i 4 miesiące okresów składkowych oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych) (decyzja ZUS z dnia 16 marca 2009r., znak: (...), t. II, k. 3-6 a.r.).

W dniu 1 marca 2009r. organ rentowy decyzją znak: (...) dokonał waloryzacji emerytury przysługującej H. D. i ustalił jej wysokość na kwotę 1336,72 zł (decyzja o waloryzacji emerytury z dnia 1 marca 2009 r., znak: (...), t. II, k.7-10 a.r.). Kolejne waloryzacje świadczenia były dokonywane decyzją z dnia 1 marca 2010r., znak: (...) oraz decyzją z dnia 1 marca 2011r., znak: (...) (decyzja ZUS z dnia 1 marca 2010r., znak: (...), t. II, k. 25-26 a.r., decyzja ZUS z dnia 1 marca 2011r., znak: (...), t. II, k. 29-30 a.r.).

H. D. w dniu 26 lutego 2009r. oraz w dniu 23 lipca 2009r. przedłożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych kolejną dokumentację, tj. zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) sp. z o.o. (zaświadczenie, t. II, k. 12-13 a.r.), w związku z czym organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia emerytury i ustalił jej wysokość na kwotę 1577,31 zł (decyzja ZUS z dnia 7 sierpnia 2009r., znak: (...), t. II, k. 19-20 a.r.). Następnie w dniu 30 sierpnia 2011r. ubezpieczona złożyła zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) sp. z o.o. (zaświadczenie, t. II, k. 33 a.r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 8 września 2011r., znak: (...) przeliczył świadczenie emerytalne od dnia 1 sierpnia 2011r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (decyzja ZUS z dnia 8 września 2011r., znak: (...), t. II, k. 39-40 a.r.).

W dniu 24 lutego 2012r. do organu rentowego wpłynął kolejny dokument, tj. zaświadczenie o zatrudnieniu. Nie został on osobiście złożony przez ubezpieczoną i w związku z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że zachodzi brak możliwości sprecyzowania szczegółowo z jakiego tytułu ma być ponownie ustalona wysokość świadczenia (protokół ZUS, t. II, k. 43 a.r.). H. D. pismem z dnia 26 marca 2012r. została poinformowana, że zgodnie z art. 109 ustawy emerytalnej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, ponownego ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje na wyraźnie sprecyzowany wniosek świadczeniobiorcy. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że nie będzie dokonywał zmian w wysokości świadczenia poprzez doliczenie do stażu nieuwzględnionego dotychczas okresu zatrudnienia na podstawie składanych przez płatnika składek zaświadczeń dotyczących wysokości osiągniętego przychodu podlegającego rozliczeniu. W celu zmiany wysokości pobieranego świadczenia ubezpieczona powinna złożyć indywidualny, opatrzony podpisem wniosek określający rodzaj i zakres roszczenia (pismo z dnia 26 marca 2012r., t. II, k. 47 a.r.).

W związku z powyższym, H. D. osobiście w dniu 3 kwietnia 2012r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o doliczenie stażu pracy (wniosek, t. II, k. 49 a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 26 kwietnia 2012r., znak: (...), przeliczył ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 kwietnia 2012r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wyniosła 1779,77 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 39 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych) (decyzja ZUS z dnia 26 kwietnia 2012r., znak: (...), t. II, k. 51-52 a.r.).

W dniu 21 lutego 2013r. ubezpieczona po raz kolejny złożyła wniosek o doliczenie stażu pracy, a do wniosku dołączyła zaświadczenia o zatrudnieniu z (...) sp. z o.o. (wniosek wraz z załącznikiem, t. II, k. 56-57 a.r.).

Decyzją z dnia 28 lutego 2013r., znak: (...), organ rentowy przeliczył emeryturę H. D. od dnia 1 lutego 2013r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wyniosła od 1 marca 2012r. 1779,77 zł, a od dnia 1 marca 2012r. – 1850,96 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 40 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych). Wysokość świadczenia wyniosła 1646,23 zł (decyzja ZUS z dnia 28 lutego 2013r., znak: (...), t. II, k. 59-61 a.r.).

H. D. w dniu 30 października 2013r. złożyła kolejne zaświadczenie o zatrudnieniu (wniosek z załącznikami, t. II, k. 63-65 a.r.), a Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 7 listopada 2013r., znak: (...), przeliczył jej emeryturę od dnia

1 października 2013r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek oraz ustalił jej wysokość na kwotę 1724,11 zł (decyzja ZUS z dnia 7 listopada 2013r., znak: (...), t. II, k. 66-68 a.r.).

W dniu 17 kwietnia 2014r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne doliczenie stażu pracy dołączając do wniosku zaświadczenia o zatrudnieniu (wniosek z załącznikami, t. II, k. 70-72 a.r.). Decyzją z dnia 25 kwietnia 2014r., znak: (...), organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia emerytury od dnia 1 kwietnia 2014r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (decyzja ZUS z dnia 25 kwietnia 2014r., znak: (...), t. II, k. 74-76 a.r.).

Ubezpieczona w dniu 23 kwietnia 2014 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę, w którym wносиła o obliczenie jej emerytury według nowych zasad (wniosek o emeryturę, t. III, k. 1-8 a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 14 maja 2014r., znak: (...), odmówił H. D. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że zgodnie z art. 21 ust. 2 i art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej przeliczenia składnika socjalnego (24 % kwoty bazowej) od kwoty bazowej obowiązującej w dniu przyznania emerytury, po spełnieniu powszechnie obowiązujących warunków określonych w art. 27 ustawy, tj. w przypadku kobiety – po osiągnięciu i udowodnieniu 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, można dokonać w przypadku obliczenia emerytury przyznanej po wcześniejszej emeryturze jeżeli świadczeniobiorca po nabyciu uprawnień do wcześniejszego świadczenia podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Dodatkowo Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował wnioskodawczynię, że na wniosek z dnia 9 marca 2009r. decyzją z dnia 16 marca 2009r. od dnia 1 marca 2009r. została przyznana jej emerytura na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej, tj. po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego dla kobiet 60 lat (decyzja ZUS z dnia 14 maja 2014r., znak: (...), t. III, k. 11 a.r.). H. D. odwołała się od powyższej decyzji.

Decyzją z dnia 9 czerwca 2014r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję z dnia 14 maja 2014r. i odmówił H. D. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że zgodnie z art. 55 ustawy emerytalnej ubezpieczonemu spełniającemu warunki do przyznania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r. może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest ona wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Jednocześnie wysokość emerytury ubezpieczonego może być obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej jeżeli zainteresowany mimo przyznania emerytury nie pobrał jej choćby za jeden miesiąc. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił prawa do emerytury, ponieważ decyzją z dnia 23 stycznia 2004r. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 7 grudnia 2003r. i podjął wypłatę od dnia 1 stycznia 2004r., wobec powyższego wniosek załatwiono decyzją odmowną (decyzja ZUS z dnia 9 czerwca 2014r., znak: (...), t. III, k. 12 a.r.). H. D. odwołała się również od tej decyzji.

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz tworzyły spójny stan faktyczny. Strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem na ich podstawie należało dokonać ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie H. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 maja 2014r., znak: (...) oraz z dnia 9 czerwca 2014r., znak: (...), jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 z późn. zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 tej ustawy.

Emerytura na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach przed 1 stycznia 2013r. (przed zmianą wynikającą z art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2012 r. poz. 637) przysługiwała ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., którzy osiągnęli powszechny, podstawowy wiek emerytalny, wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet, i wykazali okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat.

Emerytura zgodnie z w/w przepisem, tak w poprzednim stanie prawnym, jak obecnie, obliczana jest według zasady określonej w art. 53 ustawy emerytalnej jako procent kwoty bazowej oraz okresów składkowych i nieskładkowych wyliczony według wskaźników wskazanych w art. 53 ust. 1 pkt 2-3, z uwzględnieniem art. 55. Oznacza to, że dla niektórych osób urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949r. przewidziana została możliwość obliczenia emerytury według wartości zgromadzonych składek, na zasadach określonych w art. 25 i 26 ustawy. Jak wskazuje powołany wyżej art. 55 ustawy, dotyczy to tych osób, które po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego pozostawały w ubezpieczeniach emerytalnym i rentowych (obowiązkowych lub dobrowolnych), a z wnioskiem o emeryturę wystąpiły po dniu 31 grudnia 2008r. Warunkiem uwzględnienia takiego wniosku jest ustalenie, że emerytura obliczona na podstawie art. 26 jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53, co jest możliwe w przypadku osób, które po wejściu w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podlegały ubezpieczeniom przez odpowiednio długi okres i osiągały wysokie przychody.

Wątpliwości powstałe na tle stosowania art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zostały rozstrzygnięte w orzecznictwie przez stwierdzenie, że ustanawia on uprawnienie do przeliczenia emerytury ustawowej dla ubezpieczonych urodzonych przed dniem 31 grudnia 1948r., którzy po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuowali ubezpieczenie i wystąpili o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008r. niezależnie od tego, czy wcześniej złożyli wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2013r., II UZP 4/13, OSNP 2013 nr 21-22, poz. 257). Sąd Najwyższy uznał także, że emeryt pobierający emeryturę przyznaną i obliczoną niezgodnie z wnioskiem emerytalnym (wadliwie) na podstawie dotychczasowych zasad (art. 27 w związku z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach) nie traci prawa do ustalenia korzystniejszej wysokości emerytury "kapitałowej" (art. 26 w związku z art. 55 tej ustawy), jeżeli kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz gdy z wnioskiem o przyznanie tej emerytury wystąpił po dniu 31 grudnia 2008r. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2013r., II UK 23/13, OSNP 2014 Nr 6, poz. 85). Z motywów tego orzeczenia wynika, że także emeryt, który po ustaleniu i pobraniu emerytury był osobą czynną zawodowo i z tego tytułu kontynuował obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zachował status ubezpieczonego spełniającego warunki do uzyskania najkorzystniejszego wymiaru należnego mu świadczenia emerytalnego, w tym do jego obliczenia metodą "kapitałową", jeżeli emerytura obliczona według nowych zasad na podstawie art. 26, jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej, o ile spełnił warunki wymagane w art. 55 tej ustawy, w tym złożył wniosek emerytalny po dniu 31 grudnia 2008r.

Przedstawione orzeczenia wskazują na kierowanie się przy wykładni art. 55 ustawy brzmieniem przepisu, z dostrzeżeniem, że nie wynika z niego, by wniosek o emeryturę w powszechnym wieku musiał być pierwszym wnioskiem o świadczenie. Traktuje się także zawartą w nim regulację jako uprawnienie do przeliczenia emerytury przyznanej i wypłacanej na podstawie art. 27 ustawy dla wszystkich ubezpieczonych, którzy nadal, po uzyskaniu statusu emeryta, opłacają składki na ubezpieczenie społeczne emerytalne i rentowe, przez co pomnażają swoje konto, pod warunkiem jednak, by wystąpili z wnioskiem o emeryturę nie wcześniej niż po dniu 31 grudnia 2008r., czyli by nie mieli ustalonego prawa do emerytury przed wskazaną datą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2014r., I UK 345/13).

Przenosząc wskazane rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że H. D. spełniła wszystkie warunki, od których zależy możliwość zastosowania art. 55 ustawy, a mianowicie po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 27 (tj. 60 lat), co nastąpiło 7 grudnia 2008r., kontynuowała ubezpieczenia emerytalne i rentowe, co wprost wynika z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych. Ponadto z wnioskiem o emeryturę ubezpieczona wystąpiła po 31 grudnia 2018r. Wprawdzie pierwszy wniosek skierowała do organu rentowego przed dniem 31 grudnia 2008r., a mianowicie w dniu 8 grudnia 2003r., ale wówczas została jej przyznana emerytura od daty ukończenia 55 lat, tj. obniżonego wieku emerytalnego. Przyznanie zaś emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat nastąpiło dopiero decyzją z dnia 16 marca 2009r. wydaną na wniosek złożony 9 marca 2009r. Ponadto, co było wskazywane, ubezpieczona po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego określonego art. 27 ustawy, czyli 60 lat wg ówczesnie obowiązującego stanu prawnego, tj. po 7 grudnia 2008r. kontynuowała ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ponieważ od 10 lipca 2006 roku nieprzerwanie pracowała na podstawie umowy zlecenia w (...) Sp. z o.o. W związku z tym wbrew stanowisku organu rentowego nie zachodzą podstawy do nieuwzględnienia jej wniosku o wyliczenie emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, tym bardziej, że świadczenie obliczone wedle tej metody jej wyższe niż to, które organ rentowy wyliczył w oparciu o art. 53 ustawy. Przy tym nie ma znaczenia, że ubezpieczona po przyznaniu jej emerytury pobierała ją. Żaden z przepisów nie wskazuje, aby było to przeszkodą w dokonaniu przeliczenia świadczenia zgodnie z art. 55 w związku z art. 26 ustawy, a stanowisko organu rentowego prezentujące taką tezę jest całkowicie bezzasadne.

Reasumując, przedstawiona wykładnia art. 55 i stan faktyczny ustalony w sprawie wskazują, że nie można pozbawić H. D. prawa do przeliczenia świadczenia emerytalnego według art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej. Stanowisko przedstawione przez organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i podtrzymywane w toku procesu po wniesieniu odwołania nie miało zatem żadnych podstaw prawnych i jest sprzeczne z wykładnią powołanych przepisów.

Sąd Okręgowy uznał zatem, iż od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczona złożyła wniosek o obliczenie jej emerytury według nowych zasad, organ rentowy powinien obliczyć to świadczenie zgodnie z dyspozycją art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej. W konsekwencji, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., nastąpiła zmiana zaskarżonej decyzji poprzez zobowiązanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do wyliczenia emerytury dla H. D. na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poczynając od dnia 1 kwietnia 2014r.

ZARZĄDZENIE

(...)